

WĘDKARZE RAZEM

ANGLER ZUSAMMEN

Egzemplarz bezpłatny - Kostenloses Exemplar

www.naturapolska.com

Wydawca/Herausgeber:

FUNDACJA
NATURA POLSKA

Lubomyśl 23b, 68-200 Żary
Tel. 608 238 599
www.naturapolska.com

Partner: **Angelverein Krauschwitz e.V.**

Gmina/Gemeinde Tuplice

Fundacja Natura Polska składa podziękowania za pomoc w zebraniu materiałów do niniejszego folderu dla Pana Ryszarda Jasińskiego i Pana Dariusza Wypycha. Stiftung Natura Polska bedankt sich hiermit für die Hilfe bei der Sammlung der Materialien für diesen Prospekt bei Herrn Ryszard Jasiński und Herrn Dariusz Wypycha.

Wyłączną odpowiedzialność za zawartość niniejszej publikacji ponoszą jej autorzy. Przedstawione poglądy nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Unii Europejskiej.

Ausschließliche Verantwortung für den Inhalt der vorstehenden Publikation tragen ihre Autoren. Die hier dargestellten Ansichten müssen die offizielle Stellung der Europäischen Union nicht widerspiegeln.

Projekt pn. „Integracja polsko-niemiecka na szlaku Zdrowej Ryby na obszarze Łuku Mużakowa” jest dofinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Funduszu Małych Projektów Interreg Polska-Saksonia 2014-2022 oraz ze środków budżetu państwa.

Das Projekt „Polnisch- deutsche Integration auf der Route des Gesunden Fisches im Muskauer Faltenbogen“ wird von den Mitteln des Europäischen Fonds der Regionalen Entwicklung im Rahmen des Kleinprojektfonds Interreg Polen- Sachsen 2014- 2022 sowie aus dem Staatshaushalt finanziert.

Niniejszy przewodnik jest jednym z elementów projektu pn. „Integracja polsko-niemiecka na szlaku Zdrowej Ryby na obszarze Łuku Mużakowa” Publikacja jest adresowana głównie do wędkarzy z obu krajów ale też do turystów pragnących poznać bogate zasoby wodne Łuku Mużakowa i skosztować zdrowej ryby.

Jakiś czas temu mężczyźni zajmowali się krzesaniem ognia, zdobywaniem pożywienia, prokreacją i odpoczynkiem. Wędkarstwo wywodzi się z tego pierwotnego kanonu męskich zajęć, lecz czynnością prymitywną nie jest. Co więcej nie jest już nawet czynnością typowo męską, bo łowić wszyscy – dzieci, młodzież, kobiety, mężczyźni.

Wędkarz albo wędkarka, by pojawić się na łowisku musi mieć: zestaw wędek, komplet kuferków zawierających wszystko (od kilku centymetrów barwnej nici po ołów w kilogramowych kęsach), podest na wędkarskie łózko z regulowanymi nóżkami, wędkarskie łózko z regulowanymi nóżkami, kołowrotki na 16 łożyskach, przynęty naturalne, sztuczne, roślinne i zwierzęce... Musi mieć wiedzę o zwyczajach ryb i wiedzę o wodzie, w której łowi. Ale to dopiero początek. Wędkarz musi mieć przede wszystkim kartę wędkarską, legitymację wędkarską albo bilet na łowisko. Musi wiedzieć, na której wodzie może łowić dzięki podstawowej składce członkowskiej Związku Wędkarskiego, na którą musi wykupić dodatkowe zezwolenie albo uiścić dopłatę, a na którą karta i legitymacja są niepotrzebne i wystarczą tylko pieniądze. Do tego wędkarz (albo wędkarka) musi wiedzieć, które ryby, jak duże, kiedy i jak można łowić. Od pewnego czasu potrzebna jest też orientacja, czym wyciągać rybie haczyk z pyska...

Dokumentem uprawniającym do łowienia ryb jest **karta wędkarska**. Odpowiednie przepisy mówią, że powinni ją posiadać wszyscy łowiący na wodach będących własnością (a więc także np. dzierżawionych od niego) Skarbu Państwa za wyjątkiem osób poniżej 14 roku życia i cudzoziemców. Aby zdobyć kartę wędkarską należy zdać egzamin. Uprawnień do nich przeprowadzania ma Polski Związek Wędkarski. Zwykle egzamin składa się z kilku pytań dotyczących przepisów „Regulaminu amatorskiego połowu ryb”. Jeśli kandydat na moczkiłaja przejdzie go pomyślnie, otrzyma od komisji potwierdzenie tego faktu na piśmie. Z tym zaświadczeniem należy

Der vorstehende Führer ist eines der Elemente des Projektes u. d. T. „Polnisch- deutsche Integration auf der Route des Gesunden Fisches im Muskauer Faltenbogen“. Diese Veröffentlichung wird vor allem an die Angler aus beiden Nachbarstaaten aber auch an Touristen gerichtet, die reiche Ressourcen der Gewässer im Muskauer Faltenbogen kennen lernen und gesunden Fisch verkosten wollen. Früher beschäftigte sich der Mann mit Funken schlagen, Essen besorgen, Fortpflanzen und Erholung. Das Angeln gehört also zu ursprünglichen männlichen Beschäftigungen aber es ist nicht primitiv. Sogar mehr es ist keine ausschließlich männliche Beschäftigung mehr, denn Fische fangen alle – Kinder, Jugendliche, Frauen und Männer. Ein Angler oder Anglerin braucht folgendes zum Angeln: Angelsatz, Kofferchen, die alles beinhalten (von einigen Zentimetern bunten Faden bis zu Blei in Kilogramm Bissen), eine Bühne für Anglerbett mit einstellbaren Füßen, Anglerbett mit einstellbaren Füßen, Rollen auf 16 Lagern, natürliche, künstliche, Pflanzen- und Tierköder... Er muss über entsprechendes Wissen bezüglich der Gewohnheiten der Fische und über das Gewässer, in dem er angelt, verfügen. Er muss aber vor allem den Angelschein oder ein Ticket für das Fanggebiet haben. Er muss wissen, an welchem Gewässer er mit einfacher Mitgliedschaft des Angelverbandes angeln darf, und wo er zusätzliche Erlaubnis kaufen oder einen Zuschlag zahlen muss, oder wo der Angelschein unnötig ist, denn er braucht nur Geld. Zusätzlich muss der Angler (Anglerin) wissen, welche Fische, wie groß, wann und wie er fangen darf. Seit gewisser Zeit ist es erforderlich zu wissen, ob man den Haken aus dem Fischmaul herausziehen soll ...

Das Dokument, das berechtigt, Fische zu fangen, ist der Angelschein. Laut entsprechenden Vorschriften soll jeder einen Angelschein haben, der an Gewässern Fische fängt, die Eigentum des Staates sind (also auch die, die z.B. vom Staat gepachtet werden), ausgeschlossen Kinder unter 14 Jahren und Ausländer. Um einen Angelschein zu haben, muss man eine Prüfung ablegen. Die Prüfungen werden von Polski Związek Wędkarski (Polnischer Angelverband) durchgeführt. Gewöhnlich werden in der Prüfung einige Fragen bezüglich der Vorschriften der „Angelordnung für Amateure“ gestellt. Wenn der Kandidat für Angler die Prüfung besteht, bekommt er von der Kommission eine Bescheinigung. Mit dieser Bescheinigung

zgłosić się do starostwa, które wyda kartę wędkarską. Następnie trzeba wykupić **pozwolenie na łowienie** ryb u któregoś z użytkowników wód. Jednocześnie z wykupieniem pozwolenia (na wody użytkowane przez PZW) jest wstąpienie do Polskiego Związku Wędkarskiego i uiszczenie całorocznych składek i opłat. To dobre wyjście, ponieważ PZW w regionie lubuskim użytkuje większość akwenów. Ale uwaga – członkowie PZW mogą łowić w oparciu o opłaty związkowe jedynie na wodach użytkowanych, dzierżawionych przez okręg Związku, który skupia ich macierzyste koło. Niektóre okręgi mają podpisane porozumienie o wzajemnym udostępnianiu użytkowanych wód. Na wodach gospodarstw rybackich obowiązują też niekiedy specyficzne przepisy ustalone przez użytkownika akwenu. Trzeba się z nimi zapoznać i ich przestrzegać. Gospodarstwa rybackie prowadzą też niekiedy łowiska super specjalne (komercyjne). Tam obowiązują odrębne stawki i płaci się najczęściej za godzinę pobytu na łowisku (niekiedy plus stawkę za złowione kilogramy ryby). Na łowiskach komercyjnych często nie jest wymagana karta wędkarska a tym bardziej legitymacja członkowska PZW.

Prawo w wędkarstwie

Regulamin Amatorskiego Połowu Ryb stanowi zbiór przepisów dotyczących zasad uprawiania wędkarstwa i ochrony zasobów ichtiofauny. Postanowienia Regulaminu obowiązują wszystkich wędkujących w wodach będących w użytkowaniu Polskiego Związku Wędkarskiego (PZW), zarówno zrzeszonych w Związku, jak i niezrzeszonych obywateli polskich oraz cudzoziemców. Na łowiskach specjalnych PZW mogą obowiązywać odrębne lub dodatkowe regulaminy.

Podczas wędkowania wędkarz ma obowiązek posiadania karty wędkarskiej oraz zezwolenia wraz z rejestrem połowów. Do rejestru przed przystąpieniem do wędkowania wpisuje się odpowiednie dane. Ilość i gatunek złowionych ryb wpisujemy po zakończeniu pobytu nad wodą.

Złowione ryby w stanie żywym przechowywać należy w siatkach wykonanych z miękkich nici rozpiętych na obręczach. Wędkarzowi nie wolno : sprzedawać złowionych ryb lub rozdawać ryb na terenie łowiska, łowić z niezarejestrowanego i nieoznakowanego sprzętu pływającego, obcinać głów i ogonów ryb przed zakończeniem wędkowania oraz stosować jako przynęt zwierząt i roślin chronionych oraz rybiej ikry.

Podstawowym dokumentem wędkarskim po obu stronach Nysy jest karta wędkarska, w Niemczech zwana Fischereischein. Jest ona potwierdzeniem znajomości przepisów ochronnych i wymagana z pewnymi

soll man sich im Landratsamt anmelden, und dort wird der Angelschein ausgestellt. Dann soll man die Erlaubnis für Fische fangen bei dem Betreiber der Gewässer kaufen. Die Erlaubnis für das Angeln bedeutet zugleich die Mitgliedschaft am Polnischen Angelverband (für Gewässer, die von PZW betrieben werden) und man muss gleich die Mitgliedschaftsgebühr für das ganze Jahr bezahlen. Das ist eine gute Lösung, denn PZW betreibt im Lebusser Land die meisten Gewässer. Aber Vorsicht – die Mitglieder von PZW können anhand der Jahresgebühren nur an solchen Gewässern angeln, die vom jeweiligen Bezirk betrieben und gepachtet werden, zu dem sie auch angehören. Manche Bezirke haben Vereinbarungen geschlossen und machen die von ihnen betriebenen Gewässer auch anderen zugänglich. An den Gewässern von Fischereibetrieben gelten manchmal spezielle Vorschriften, die von dem Betreiber festgelegt worden sind. Man soll sich mit ihnen bekannt machen und sie befolgen. Die Fischereibetriebe führen manchmal spezielle (kommerzielle) Fanggebiete. Dort gelten spezielle Gebühren und man bezahlt meistens pro Stunde (manchmal auch für gefangene Kilogrammen von Fischen). An solchen kommerziellen Gewässern ist der Angelschein eher nicht nötig.

Angelrecht

Angelordnung für Amateure ist eine Sammlung von Vorschriften bezüglich der Regel beim Angeln und des Schutzes der Fauna der Gewässer. Die Vorschriften der Ordnung gelten für alle, die an den vom Polnischen Angelverbandes (PZW) betriebenen Gewässern Fische fangen, sowohl Mitglieder des Verbandes als auch andere Angler, polnische und ausländische Bürger.

An speziellen Fanggebieten von PZW können separate oder zusätzliche Ordnungen gelten. Beim Angeln ist der Angler verpflichtet, immer den Angelschein sowie die Erlaubnis und Fangregister mitzubringen. Ins Register werden vor dem Angeln bestimmte Angaben eingetragen. Die Zahl und Art der gefangenen Fische werden nach dem Angeln eingetragen.

Die gefangenen Fische sollen lebendig in einem Netz gehalten werden, das aus weichem Faden ausgeführt ist und an den Bänden ausgebreitet ist. Der Angler darf nicht: die gefangenen Fische auf dem Fanggebiet zu verkaufen oder zu verteilen, vom nicht registrierten oder nicht gekennzeichnetem Boot zu fangen, Köpfe und Schwänze den Fischen abzuschneiden, bevor man mit dem Angeln aufgehört hat sowie als Köder geschützte Tiere und Pflanzarten sowie Laich zu verwenden. Das Hauptdokument an beiden Seiten der Neiße ist Angelschein, in Deutschland Fischerschein genannt. Sie bestätigt, dass man mit den Schutzvorschriften vertraut ist und wird, mit kleinen Ausnahmen, an

wyjatkami na wszystkich wodach publicznych, a do takich należy znakomita większość akwenów Polski i Saksonii. Mechanizm uzyskania karty wędkarskiej jest również podobny – w kole wędkarskim należy zdać egzamin i z zaświadczeniem o tym fakcie udać się do polskiego starostwa, czy też do niemieckiego niższego urzędu rybackiego – unteren Fischereibehörden. W Saksonii honorowane są karty wędkarskie mieszkańców innych krajów związkowych, o ile nie utraciły swej ważności.

Karta wędkarska jest dokumentem podstawowym, ale nie jedynym koniecznym przy uprawnianiu amatorskiego połowu ryb w obu krajach. Równie ważne jest posiadanie zezwolenia (licencji połowowej) – Angelkarte konkretnego użytkownika rybackiego danej wody – związku wędkarskiego, gospodarstwa rybackiego, itp. Ceny zezwoleń zależą od okresu, na jaki opiewają, metody i pory połowu, itp. Z ich strukturą trzeba się dokładnie zapoznać, choćby na stronach internetowych użytkowników rybackich i wybrać dla siebie najbardziej optymalny wariant. Członkowie PZW i Anglerverband „Elbflorenz” Dresden e.V. uzyskują prawo do połowu w wodach związkowych po prostu opłacając składki członkowskie i za wędkowanie. Pomiędzy wieloma Okręgami PZW istnieją porozumienia o wzajemnym honorowaniu składek, podobnie, jak pomiędzy wędkarskimi związkami krajowymi w Niemczech.

Przepisy wędkarskie są dość skomplikowane i różnią się nieco od siebie w obu krajach, są także modyfikowane w niewielkim stopniu przez poszczególne Okręgi PZW. Pełne teksty regulaminów wędkowania znajdują się na stronach internetowych związków wędkarskich. Ponadto podstawowe zasady wędkowania są zwykle podawane na drukach zezwoleń.

allen öffentlichen Gewässern erforderlich, zu solchen Gewässern gehören die meisten Gewässer in Polen und Sachsen. Die Vorgehensweise, um den Fischerschein zu bekommen, ist ähnlich – man soll im Fischerkreis eine Prüfung ablegen und mit der Bescheinigung über bestandene Prüfung zum Landratsamt, oder zur deutschen unteren Fischereibehörde gehen. In Sachsen werden die Angelscheine aus anderen Ländern anerkannt, wenn sie noch gültig sind.

Der Fischerschein ist Hauptdokument, aber kein einziges Dokument für Angler- Amateure in beiden Ländern. Sehr wichtig ist auch die Erlaubnis – Angelkarte des jeweiligen Angler für bestimmtes Gewässer – des Angelverbandes, Fischereibetriebes usw. Die Preise der Erlaubnisse hängen vom Zeitraum, für den sie ausgestellt wird, Fangmethode und Jahreszeit ab. Mit dieser Struktur muss man sich genau vertraut machen, z.B. auf den Internetseiten der Betreiber und für sich die beste Variante wählen. Mitglieder von PZW und Anglerverband „Elbflorenz” Dresden e.V. erhalten das Recht zum Angeln an den Gewässern des Verbandes, nachdem sie Mitgliedschaftsgebühren und Gebühr für das Angeln bezahlt haben. Zwischen vielen Bezirken von PZW gibt es Vereinbarungen über gegenseitige Anerkennung der Mitgliedschaftsgebühren, ähnlich wie zwischen den Angelverbänden der Bundesländer in Deutschland. Die Angelvorschriften sind ziemlich kompliziert und teilweise unterscheiden sie sich voneinander in beiden Ländern, sie werden gewissermaßen durch manche PZW Bezirke modifiziert. Vollständige Texte der Angelordnung sind auf den Internetseiten der Verbände zu erhalten. Außerdem werden die Hauptregel vom Angeln auf den Erlaubnisvordrucken angeben.

Wędkarze razem

Koło Polskiego Związku Wędkarskiego w Tuplicach powstało w 1951 roku na skutek potrzeb związanych z zagospodarowaniem nieczynnych wyrobisk pokopalnianych. Do pierwszych zagospodarowanych zbiorników należały Betonówka, Tarcza, Cielmowski i Parkowy.

W 1954 roku powstał Zielonogórski Okręg PZW z siedzibą w Zielonej Górze, który terytorialnie obejmował swoim działaniem gminy Tuplice i Trzebiel czyli teren działania Koła PZW Tuplice. Około 1968 roku doszło do podziału koła z którego

Franciszek Grzesiak - jeden z pierwszych założycieli / Franciszek Grzesiak - einer der ersten Gründer

Angler zusammen

Der Kreis des Polnischen Angelverbandes in Tuplice wurde im Jahre 1951 gegründet. Es war notwendig die stillgelegten Abbauräume zu bewirtschaften. Die ersten bewirtschafteten Gewässer waren Betonówka, Tarcza, Cielmowski und Parkowy. Im Jahre 1954 wurde der Bezirk Zielonogórski Okręg PZW mit dem Sitz in Zielona Góra gegründet, der mit seinem Territorium die Gemeinden Tuplice und Trzebiel, also Handlungsgebiet des Kreises PZW Tuplice umfasste. Circa 1968 kam es zur Spaltung des Kreises, von dem ein neuer Kreis mit dem Sitz in Trzebiel ausgegliedert wurde. Im Jahre

wyodrębniło się nowe koło PZW z siedzibą w Trzebielcu. W 1973 roku przy kole w Tuplicach powołana zostaje Honorowa Straż Wędkarska, której komendantem został Bartłomiej Jankowski. Na początku lat 80-tych liczba członków koła sięgała rekordowej liczby około trzystu osób.

Członkowie koła osiągnęli do tej pory wiele sukcesów plasując się wielokrotnie na czołowych miejscach w zawodach Okręgu PZW. W latach 2008-2009 Beata Szulczewska i Maciej Kardasz zostali powołani do kadry narodowej Polski. Tuplickie koło administruje wieloma zbiornikami wodnymi w gminie Tuplice, które zostały przedstawione w niniejszej publikacji. Prace na rzecz utrzymania łowisk to m.in. usuwanie powalonych przez bobyry drzew, wywóz śmieci, porządkowanie parkingów i stanowisk wędkarskich oraz zarybianie zbiorników.

Aktualnie Prezesem koła jest Zbigniew Nowicki. Członkowie koła organizują cyklicznie różnego rodzaju zawody wędkarskie w tym z okazji Dnia Dziecka.

1973 wird am Kreis in Tuplice „Honorowa Straż Wędkarska“ (ehrenhafte Anglerwache) berufen, deren Kommandant Bartłomiej Jankowski ist. Anfang der 80-er Jahre betrug die Zahl der Kreismitglieder ca. dreihundert Leute. Die Mitglieder des Kreises hatten bis jetzt viele Erfolge und haben mehrmals die ersten Plätze in Bezirkswettbewerben von PZW belegt. 2008-2009 wurden Beata Szulczewska und Maciej Kardasz zur Nationalmannschaft von Polen berufen. Der Kreis von Tuplice verwaltet viele Gewässer in der Gemeinde Tuplice, die im vorstehenden Prospekt dargestellt sind. Die Arbeiten, die von den Kreismitgliedern geleistet werden, sind z.B. wegschaffen der von Bibern gefallenen Bäume, Müllabtransport, Aufräumen der Parkplätze und Fangstellen sowie Besetzen mit Fischbrut. Geschäftsführer des Kreises ist heutzutage Zbigniew Nowicki. Die Kreismitglieder organisieren ständig verschiedene Wettbewerbe im Angeln, diesmal anlässlich des Kindertages.

Drużyna juniorów naszego koła w 1983 roku
Juniorenteam unseres Kreises im Jahre 1983

Beata Szulczewska II miejsce w Mistrzostwach Polski w 2007 roku
Beata Szulczewska II. Platz im Meisterschaft von Polen 2007

Jaź / Aland

Amur / Gräsfisch

Karp / Karpfen

Funkcjonuje od lat 60-tych. Jego członkowie to głównie mieszkańcy Łęknicy i okolicznych miejscowości (Trzebień, Żarki Wielkie i Małe, Stare i Nowe Czaple oraz inne mniejsze). Koło zrzesza 225 członków i sprawuje opiekę nad 5 akwenami wodnymi: Bliźniaki, Grobla, Jabłonki, Żółty, Ziemlicki oraz odcinkiem Nysy Łużyckiej biegnącej od Przesieki do Olszyny.

Aktualnie Prezesem koła jest Tomasz Fischer. W kole działa komisja rewizyjna oraz powołana grupa Społecznej Straży Wędkarskiej. Siedziba Koła mieści się obok Ochotniczej Straży Pożarnej w Łęknicy, a godziny otwarcia to każda środa od 16.00 do 18.00. Położenie Łęknicy oraz zasoby wodne regionu znajdują się w bardzo atrakcyjnych miejscach pod względem turystycznym. Położenie Łęknicy na terenie Łuku Mużakowa, wpisanego na listę światowego dziedzictwa UNESCO, stwarza dla wędkarzy możliwość połowu na tle pięknego krajobrazu parku.

Existiert seit 60-ger Jahren. Seine Mitglieder sind hauptsächlich die Einwohner von Łęknica und benachbarten Ortschaften (Trzebień, Żarki Wielkie und Małe, Stare und Nowe Czaple sowie kleinere Orte). Der Kreis zählt 225 Mitglieder und betreibt 5 Gewässer: Bliźniaki, Grobla, Jabłonki, Żółty, Ziemlicki

sowie einen Teil Lausitzer Neiße von Przesieka bis Olszyna. Der Geschäftsführer des Kreises ist heutzutage Tomasz Fischer. Im Kreis gibt es einen Revisionsausschuss sowie eine Gruppe des ehrenamtlichen Angeldienstes. Der Sitz des Kreises befindet sich neben der freiwilligen Feuerwehr in Łęknica, und ist jeden Mittwoch von 16.00 bis 18.00 Uhr geöffnet. Die Lage von Łęknica und die Gewässer der Region befinden sich touristisch gesehen, in sehr attraktiver Lage. Die Lage von Łęknica im Muskauer Faltenbogen, der in die Welterbeliste von UNESCO eingetragen ist, schafft den Anglern Möglichkeit, in schöner Landschaft zu angeln.

Związek Wędkarski w Krauschwitz

Angelverein Krauschwitz e.V. zostało założone w 1965 roku. Z dużym entuzjazmem ale też wielkim trudem przygotowało zbiorniki, które dziś do niego należą. Wtedy były to wyrobiska po kopalni węgla i gliny, do dalszego zarybienia. Prace rozpoczęto od usuwania poszyc, zruszania ton ziemi i tworzenia umocnień brzegowych. Z biegiem lat stworzono trzy godne polecenia biotopy, które są do dnia dzisiejszego starannie pielęgnowane.

Pod koniec lat 80-tych został ukończony (po 2 latach budowy) domek wędkarski, z którego jesteśmy również dzisiaj bardzo dumni, ponieważ przeciętnie odbywa się tutaj w roku około 10 własnych imprez. Wykorzystywany jest też on przez inne stowarzyszenia lub osoby prywatne. W ostatnich latach przeprowadziliśmy przed naszym domkiem szeroko zakrojone

Angelverein Krauschwitz e.V.

Der Angelverein wurde 1965 gegründet. Mit Enthusiasmus und vor allem mit Schweiß wurde an unseren Vereinsgewässern, ehemaligen Kohle- oder Lehmgruben, begonnen diese für einen Besatz mit Fisch vorzubereiten. Unterholz entfernen, tonnenweise Erdmassen bewegen und Uferbefestigungen herstellen. Im Laufe der Jahre wurden so 3 sehenswerte Biotope geschaffen und bis heute gehegt und gepflegt.

Ender der 80iger Jahre wurde nach 2 Jähriger Bauzeit unser Angelheim fertig gestellt, worauf wir natürlich auch heute noch besonders stolz sind, denn im Durchschnitt nutzen zu unseren eigenen etwa 10 Veranstaltungen im Jahr nochmal genau so viele andere Vereine oder Personen das Angelheim. In den letzten Jahren haben wir hier vor dem Angelheim umfangreiche Erdarbeiten durchgeführt, einen Räucherofen aufgestellt,

prace ziemne, wybudowaliśmy piec wędzarniczy, uporządkowaliśmy teren na stawnątrz i włożyliśmy płytki. Domek jes położony nad zewnątrz z pięknym widokiem. Stowarzyszenie Wędkarzy Krauschwitz e.V. posiada na wyposażeniu grill z wędzarnią, kuchnię, WC i kominek.

die Außenanlage hergerichtet und gepflastert. Das Haus steht an einem Teich mit schönem Blick. Der Angelverein Krauschwitz e.V. verfügt über Grill mit Räucherei, Küche, WC und Kamin.

Łuk Mużakowa

Muskauer Faltenbogen

Betonówka, Cegielniany, Cielmowski, Gajówka, Długi, Grobla, Góry, Kopalniany, Księżycowy, Kołkowy, Pałacowy, Parkowy, Polny, Tarcza, Złota Pletwa – to poetyckie nazwy wybranych akwenów antropogenicznych. Każdy z nich stanowi piękno samo w sobie.

Przed laty na Łuku Mużakowa ludzie wydobywali glinę i węgiel brunatny. Współcześnie działalność przemysłowa zanikła. Przyroda przywróciła swe królowanie, zapewniając ptactwu i innej zwierzynie azyl. Całość dopełnia kilkanaście stawów.

Wyrobiska te zyskały nazwy ze względu na kolor wody, kształt, charakterystyczne cechy topograficzne itp. Akwenty mają formy rynien, obwarzanków, niecek. Dużych wyrobisk jest ponad dwadzieścia a dużo mniejszych znacznie więcej.

Pokopalniane wyrobiska i stawy tworzą kompleks przyrodniczy. Można odnieść wrażenie, że wskazówka zegara zatrzymała się tutaj na jednej godzinie.

Gdzie jest tak zjawiskowe miejsce? Otóż, w Gminie Tuplice, a ściślej: na skraju Łuku Mużakowa, wielkiej moreny, która ma kształt łuku (podkowy) i zaczyna się w Tuplicach. Wyrobiska mieszczą się na osi Północ – Południe pomiędzy miejscowościami: Tuplice, Cielmów, Chelmica, Jagłowice. Natomiast stawy są usytuowane pomiędzy Tuplicami a Łazami.

Czaru i urody i tak już pięknym akwenom dodaje ich otoczenie. Niemal do każdego z nich przylegają moczary (często nie do przejścia) a na brzegach rosną szuwary, drzewa liściaste i iglaste. Niektóre wyrobiska są zamknięte (nie wpływa do nich ani nie wypływa z nich woda). Niektóre są przepływowe, potok wpada w nie z jednej strony a wymyka się w innym miejscu. Niektóre dają początek strumykowi.

W zależności od nasłonecznienia (pory dnia i roku) wody wyrobisk przybierają najrozmaitsze kolory. Od jasnego turkusowego, poprzez ciemną zieleni i brąz, aż po... czerń. Każde ma przeróżne brzegi, a to niemal płaskie, a to bardzo strome. Zbiorniki te mają bardzo zróżnicowaną linię brzegową. Jary, zatoczki, cyple, urwiska, stromizny, powalone drzewa to częsty widok.

Wyrobiska i stawy znajdujące się w północnej części Łuku Mużakowa śmiało można nazwać „poetycką dedykacją pięknej przyrody dla oczu ludzi”.

Betonówka, Cegielniany, Cielmowski, Gajówka, Długi, Grobla, Góry, Kopalniany, Księżycowy, Kołkowy, Pałacowy, Parkowy, Polny, Tarcza, Złota Pletwa – sind poetische Namen von ausgewählten anthropogenen Gewässern. Jedes ist einzelne Schönheit. Vor vielen Jahren haben die Menschen im Muskauer Faltenbogen den Ton und Braunkohl gefördert. Heute gibt es hier keine Industrie mehr. Die Natur hat ihre Herrschaft wieder bekommen und hat den Vögeln und anderen Tieren Lebensraum geschaffen. Das Ganze ergänzen einige Teiche. Diese Abbauräume erhielten ihre Namen in Bezug auf die Wasserfarbe, Gestalt, charakteristische topografische Merkmale usw. Die Gewässer sind haben Form von Rinnen, Bretzeln, Mulden. Es gibt über zwanzig große Abbauräume und kleinere noch mehr. Die Abbauräume und Teiche bilden ein natürliches Komplex. Man kann vermuten, dass die Uhr stehen geblieben ist. Wo gibt es solchen außergewöhnlichen Ort? In der Gemeinde Tuplice, und genau: am Rande des Muskauer Faltenbogens, großer Moräne, die eine Form vom Bogen (Hufeisen) hat und beginnt in Tuplice. Die Abbauräume befinden sich an der Achse Norden-Süden zwischen den Orten: Tuplice, Cielmów, Chelmica, Jagłowice. Die Teiche sind dagegen zwischen Tuplice und Łazy gelegen. Die Umgebung der Gewässer gibt ihnen noch mehr Schönheit. Fast an jedes Gewässer grenzt ein Sumpf (oft nicht zu überqueren) und am Rande wächst Röhricht, Laub- und Nadelbäume. Manche Abbauräume sind geschlossen (es fließt kein Wasser ein und raus). Manche sind Durchflussgewässer, ein Bach fließt an einer Seite und fließt an anderer Seite aus. Bei manchen haben die Wasserläufe ihren Anfang. Abhängig von der Besonnung (Tages- und Jahreszeit) haben die Gewässer verschiedene Farben. Vom hellen Türkis, über dunkel grün und braun, bis zum schwarz. Jedes Gewässer hat unterschiedliche Ufer, entweder flach oder sehr steil. Diese Gewässer haben unterschiedliche Uferlinien. Schluchten, Buchten, Landzungen, Steilufer, gefallene Bäume sind hier oft zu treffen. Die Abbaugruben und Teiche, die sind im nördlichen Teil des Muskauer Faltenbogens befinden, können „poetische Dedikation schöner Natur für menschliche Augen“ genannt werden.

Księżycowy

To nazwa wyrobiska powstałego podczas odkrywkowej eksploatacji węgla brunatnego i ma związek z barwą wody, która je wypełniła. W słonecznym blasku woda Księżycowego jest metaliczna, srebrzysta i połyskliwa. Wyrobisko (pow. 15,2 ha) ma nader intrygujący kształt. Od strony Tuplic gęstwa sitowia i młodego lasu sosnowego uniemożliwia dostęp do brzegu. Po przeciwnej stronie wzdłuż wyrobiska porośniętego ogromnymi dębami, brzoźami i osikami przemyka kręta ścieżka. Prowadzi do stanowisk wędkarskich i urokliwej dróżki, którą po obu stronach otaczają drzewa, najpierw w regularnych odstępach wiekowe dęby, potem młodzietki i splecione ze sobą drzewka liściaste. Dróżka rozgranicza wąskim paskiem Księżycowy od dwóch akwenów leżących tuż przy byłej cegielni. Jakże atrakcyjnie wygląda ogromny dąb, który znajduje się przy niej, wychylający się ku wodzie. Brzeg przeważnie ma wysokość do dwóch metrów, tu i ówdzie niemal zrównuje się z taflą wody.

Księżycowy

Das ist der Name der Abbaugrube, die während des Tagebaubetriebes von Braunkohle entstanden ist und mit der Wasserfarbe verbunden ist. Im Sonnenschein ist das Wasser von Księżycowy Teich metallisch, silbern und glänzend. Die Grube (Fläche 15,2 ha) hat außergewöhnliche Gestalt. Von Tuplice erschwert das dichte Schilf und des jungen Kieferwaldes den Zugang zum Ufer. An der anderen Seite wachsen am Ufer große Eichen, Linden und Espen und dazwischen verläuft ein verschlungener Pfad. Er führt zu den Angelstellen und wunderbarem Pfad, an dessen beiden Seiten Bäume wachsen, zuerst in regulären

Abständen alte Eichen, dann junge miteinander geflochtene Laubbäume. Der Pfad ist eine schmale Grenze zwischen Księżycowy Teich und zwei andere Gewässer, die an dem ehemaligen Ziegelwerk gelegen sind. Wie attraktiv sieht die große Eiche aus, der dort steht und sich über das Wasser beugt. Die Ufer ist meistens zwei Meter hoch, an manchen Stellen ist mit dem Wasserspiegel gleich.

Cegielniany

Dziś po ogromnej cegielni w Tuplicach nie został niemal żaden ślad. Zniknęły dwa wysokie kominy, które uwiecznione na starej fotografii odbijają się w wodzie, niemal dając świadectwo minionej świetności i akwenu, i cegielni. Cegielniany ma malownicze położenie. Od strony zlikwidowanej cegielni brzeg jest stromy, wysoki, niedostępny, broniony akacjami. Gdy zakwitną, nastrojowo odbijają się w posępnej wodzie. Również stromizna ogranicza dostęp od strony Cielmowa. Gdy uda się na nią wdrapać, wówczas otwiera się nam urokliwy widok na skupisko trzech wyrobisk: Cegielnianego, Zielonego i Księżycowego. Są one tuż obok siebie. Cegielniany i Zielony rozdziela przesmyk okolonny ogromnymi dębami. Można zauważyć też ślady po dawnej kolejce wąskotorowej, która służyła do transportu gliny

Cegielniany

Heute gibt es eigentlich keine Spuren mehr nach dem großen Ziegelwerk in Tuplice. Zwei große Schornsteine sind verschwunden, die an alten Fotos sich im Wasser widerspiegeln und von der Blütezeit des Gewässers und des Ziegelwerkes zeugen. Cegielniany Teich ist wunderschön gelegen. Von der Seite des ehemaligen Ziegelwerkes ist der Ufer steil, hoch und nicht zugänglich, durch Akazien geschützt. Wenn sie aufblühen, leuchten sie stimmungsvoll im dunklen Wasser. Auch von Cielmów ist der Ufer steil und nicht zugänglich. Wenn es uns aber gelingt, hochzuklettern, dann kann man

wunderschönen Blick auf drei Gruben genießen: Cegielniany, Zielony und Księżycowy. Sie liegen nebeneinander. Cegielniany und Zielony sind nur durch eine schmale Landenge getrennt, die mit Eichen bewachsen ist. Man kann hier auch Spuren der ehemaligen Schmalspurbahn finden, die zum Tontransport aus Chelmica diente. An der gegenüberliegenden Seite grenzt

z Chełmicy. Po przeciwnej stronie Cegielniany graniczy z Księżycowym. Wyrobisko Cegielniany dzieli na dwie części wąski pas ziemi. Rośnie tu ogromny dąb. Jedna część (bliżej cegielni) jest owalna, w lustrze wody uroczym odbijają się drzewa. Natomiast druga część jest wydłużona, wąska i niemal w całości porośnięta trzcina.

Kołkowy

Pomiędzy Tuplicami a Cielmowem rozciąga się wyrobisko o zjawiskowym pięknie. W istocie, to las, który runął. Gdy po wydobyciu węgla brunatnego dokonano zawału ziemi, stopniowo porośnięte drzewami zapadlisko wypełniło się wodą. Nad jej powierzchnią wystawały czuby drzew. Sterczą one do dziś, tyle że bez gałęzi, dając nazwę temu unikatowemu zbiornikowi. Kołkowy ma 18,4 ha. Od strony Tuplic wzdłuż brzegu przeżyła ścieżka. Można nią swobodnie

iść aż na przeciwległy kraniec wyrobiska, podziwiając malownicze zatoczki, gęstwę olbrzymich olch, wyspę, gęszcz kołków wystających z wody na wysokość pół metra oraz kłębowisko osik powalonych przez bobry. Co rusz widoczne są stanowiska wędkarzy. Natomiast od strony Cielmowa brzegi Kołkowego są niemal niedostępne. Władą tu trzcina, Moczary, rozlewiska, płataniny ścieżek, powyginane drzewa są tyleż czarowne i niezwykle, co niebezpieczne. Łatwo tu zabłądzić, wpaść do grzęzawiska. Nawet zimą trudno się przedostać przez bagnisko. To doskonała zaporą, dzięki której ptactwo ma bezpieczne schronienie.

Do Kołkowego wpływa potok mający swe źródło w Cielmowie. Wypłynąwszy po przeciwnej stronie wyrobiska, dalej toczy się łagodnie pomiędzy uregulowanymi brzegami. Zanim dopłyne do Nysy Łużyckiej, zasila liczne tuplickie stawy hodowlane, wśród nich Staw Wielki o pow. 50 ha.

Kołkowy – prawdziwa oaza ciszy, zieleni, wody, która w zależności od światła słonecznego raz jest brązowa, raz szara, to znów modra. Łącznie z moczarami, rzeczką i lasem Kołkowy tworzy całość o niezrównanej wartości przyrodniczej.

Cegielniany Teich mit Księżycowy. Die Grube Cegielniany wird durch eine schmale Landenge in zwei Teile geteilt. Hier wächst eine große Eiche. Ein Teil (näher dem Ziegelwerk) ist oval, im Wasser widerspiegeln sich die Bäume.

Der zweite Teil ist lang, schmal und fast völlig mit Röhricht bewachsen.

Kołkowy

Zwischen Tuplice und Cielmów erstreckt sich eine wunderschöne Abbaugrube. Tatsächlich ist das ein Wald, der eingestürzt ist. Nachdem die Braunkohle gefördert

worden war, wurde der Restloch verkippt; teilweise mit Bäumen bewachsener Restloch füllte sich relativ schnell mit Wasser. Über Wasserspiegel ragten die Baumgipfel. Sie ragen bis heute, aber ohne Äste mehr, so ist auch der Name dieses einzigartigen Gewässers entstanden. Der Teich ist 18,4 ha

groß. Von Tuplice verläuft ein Pfad dem Ufer entlang. Man kann mit dem Pfad auf anderes Ufer der Abbaugrube gelangen und malerische Buchten, die dichten Erlen, eine Insel, die aus dem Wasser ragenden Baumreste sowie dichte durch Biber gefallene Erlen bewundern. Auf jeden Schritt und Tritt gibt es Angelstellen. Von Cielmów ist das Ufer von Kołkowy Teich dagegen fast unzugänglich. Es herrscht hier vorwiegend Schilfrohr. Sumpf, Marschland, geflochtene Pfade, gebogene Baumstämme sind sowohl bezaubernd als auch ungewöhnlich und gefährlich. Man kann sich hier leicht verlaufen. Auch im Winter ist es schwer, den Sumpf zu überqueren. Das ist ausgezeichnete Sperre, so dass die Vögel hier sicheren Lebensraum haben. In Kołkowy Teich fließt ein Bach ein, der Seine Anfang in Cielmów hat. Er fließt langsam an einer Seite der Abbaugrube und verläuft weiter zwischen den regulierten Ufern. Bevor er in Lausitzer Neiße einfließt, versorgt unterwegs zahlreiche Zuchtteiche von Tuplice, u.a. Staw Wielki (Großer Teich) mit der Fläche von 50 ha. Kołkowy Teich – ist eine Oase der Ruhe, des Grünen, Wasser, das abhängig vom Sonnenschein entweder Braun, Grau oder blau ist. Zusammen mit dem Sumpf, Fluss und Wald bildet Kołkowy Teich eine Ganzheit von großer natürlicher Bedeutung.

Betonówka

To łowisko specjalne z licznymi stanowiskami wędkarzy. Znajduje się tutaj parking, wiata i miejsce, gdzie można rozpalić ognisko. Betonówka swą nazwę z a w d z i ę c z a drodze z betonowych płyt, która przebiega tuż przy wyrobisku i prowadzi do Chełmicy. Betonówka jest duża (39 ha) i przypomina jezioro polodowcowe. Rozciąga się wzdłuż osi północ – południe, lekko odchylając się ku zachodowi. Jednym krańcem dotyka wspomnianą betonową drogę, a drugim zahacza o drogę Tuplice – Trzebiel. Od strony Cielmowa wzdłuż dość wysokiego brzegu Betonówki wiedzie ścieżka pośród buków, brzoź, jodełek. Dochodzi do strumyka i dalej biegnie między olchami i osikami. Przy wysokim brzegu tuż przy drodze 294 ścieżka skręca. Można z niej ujrzeć jakże urokliwą panoramę wyrobiska, a także (letnią porą) kwitnące grązele i lilie wodne. Od strony betonowej drogi ścieżka jest bardzo wąska, trzeba się przeciskać między gęstością młodych drzew liściastych i iglastych. Wyrobisko można obejść dookoła, jednak bezpośredni dostęp do wody łatwy jest w niewielu miejscach. Do Betonówki wpada strumyk, który toczy wodę spod Jagłowic. Wyjątkową atrakcją turystyczną stanowi nie tylko Betonówka, ale też tunel, niegdyś trakt wąskotorówki. Tuż za nim widnieje śliczne grzęzawisko.

Zielony

W bezpośredniej bliskości tuplickiej cegielni usytuowały się trzy wyrobiska: pośrodku Cegielniany, od strony Tuplic – Księżycowy, od strony Cielmowa – Zielony. Dzieli je zaledwie kilka metrów. Zielony swą

Betonówka

Das ist ein Fanggebiet mit zahlreichen Angelstellen. Es gibt hier einen Parkplatz, eine Überdachung und Feuerplatz, wo man Lagerfeuer machen kann. Betonówka

verdankt Seine Namen dem Weg aus Betonplatten, der in der Nähe verläuft und weiter nach Chelmica führt. Der Teich ist groß (39 ha) und ähnelt einem Gletscherrandsee. Er erstreckt sich vom Norden nach Süden und neigt sich leicht nach Westen. Einerseits grenzt er an den Weg aus Betonplatten und andererseits an die Straße Tuplice –

Trzebiel. Von Cielmów verläuft ein Pfad dem steilen Ufer entlang, unter Buchen, Linden und Tannen. Der Pfad kommt zu einem Bach und verläuft weiter unter Erlen und Espen. Bei steilen Ufer gleich neben dem Weg 294 biegt er ab. Man kann hier das Panorama der Abbaugrube, und auch (im Sommer) blühende Teichrosen und Lilien bewundern. Von der Seite des Betonweges ist der Pfad sehr schmal, man muss durch dichte Laub- und Nadelbäume zwingen. Man kann rund um die Abbaugrube wandern, aber der direkte Zugang zum Wasser ist nur an manchen Stellen möglich. In Betonówka fließt ein Bach ein, der von Jagłowice das Wasser führt. Eine touristische Attraktion ist nicht nur der Teich selbst, sondern auch der Tunnel der ehemaligen Schmalspurbahn. Hinter dem Tunnel befindet

sich wunderschönes Moor.

Zielony

In direkter Nähe des Ziegelwerkes von Tuplice befinden sich drei Abbauräume: in der Mitte Cegielniany, von Tuplice – Księżycowy, von Cielmów – Zielony. Sie sind einige Meter voneinander entfernt. Zielony seinen Namen verdankt er der

nazwę zawdzięcza kolorowi wody. W zależności od kąta padania promieni słonecznych, przybiera różne odcienie zieleni: oliwkowy, seledynowy, szmaragdowy. Wyrobisko znajduje się w głębokiej niecce i zewsząd jest otoczone drzewami. Dostęp do wody nie jest łatwy ze względu na stromy, wysoki brzeg. Na Zielonym jest kilka bajecznie uroczych wysepek porośniętych brzo-
zami, zaś w szuwarach ptactwo wodne ma swe legowiska.

Przy kolejce

Wyrobisko leży przy wąskotorowej kolejce wiodącej od cegielni do Betonówki. Dziś trudno odnaleźć ten wąskotorowy trakt, jako że zarósł taruiną i drzewkami. Akwen Przy kolejce ma kształt zbliżony do kwadratu. Niewielki cypel wrzyna się w wodę i doprowadza do niedużej uroczej wysepki. Rosną na niej brzozy, do których tuli się chatynka. Woda wyrobiska ma czarowny kolor turkusowy, który przy mocnym blasku słońca przeobraża się w głęboki błękit, skrzający szafir. Wokoło rośnie sosnowy las. Dostęp do akwenu jest możliwy, ale tylko przy brzegu od strony dróżki wiodącej do wyrobiska Księżycowy. Dostęp do pozostałych brzegów strzegą moczary, grząska ziemia oraz stromizna. Atrakcją przyrodniczą tego miejsca jest wełnianka, przypominająca bawełnę i która przepięknie rośnie na grzęzawisku przy jednym z brzegów akwenu.

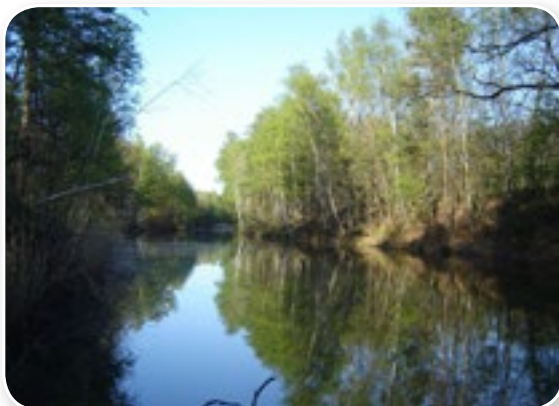

Przy kolejce

Die Abbaugrube liegt bei der Schmalspurbahn, die vom Ziegelwerk nach Betonówka führt. Heute kann man die Bahnstrecke schwer finden, denn sie ist mit Grass und Bäumen bewachsen. Das Gewässer bei der Eisenbahn ist dem Quadrat ähnlich. Eine schmale Landzunge führt zur wunderschönen kleinen Insel. Dort wachsen Linden und unter ihnen steht ein Häuschen. Das Wasser hat schöne Türkis Farbe, die im vollen Sonnenschein tief blau wird, glänzender Saphir. Rund um wächst ein Kieferwald. Der Zugang zum Gewässer ist nur von einer Seite möglich, vom Pfad, der zum Księżycowy Teich führt. Der Zugang von anderen Seiten ist wegen sumpfigen Boden und steilen Ufer unmöglich. Die natürliche Attraktion der Stelle ist Wollgras, das der Wolle ähnelt und das sehr schön am Sumpf an einem Ufer wächst.

Góry

Na osi północ – południe w głębokiej rynnicy w niewielkiej odległości od akwenu Przy kolejce leży wyrobisko Góry. Jest ono długie i wąziutkie. Brzegi ma strome. Porastają je drzewa różnych gatunków. Nazwa: Góry – nie jest przypadkowa. Otóż, z powodu działalności człowieka (wydobycie gliny) na północ od

Góry

Auf der Achse Norden-Süden in einem tiefen Becken, nicht weit vom Gewässer „Przy kolejce“ liegt die Abbaugrube Góry. Sie ist lang und sehr schmal. Die Ufer sind steil und mit verschiedenen Baumarten bewachsen. Der Name Góry ist nicht zufällig. Infolge der menschlichen Tätigkeit (Tonförderung) sind nördlich von

wyrobiska powstały jary, wąwozy, wzniesienia, na które trudno wejść. Dzięki temu teren jest bardzo urozmaicony a pejzaż czarowny. Woda wyrobiska przybiera przeróżne kolory, raz jest ciemnoniebieska, raz mocno zielona. Cisza wokół oraz frapujące otoczenie sprawiają, że wyrobisko Góry o każdej porze dnia czy roku jest pełne piękna, romantyzmu.

Pałacowy

Nieduży akwen w kształcie koła położony na północ od pałacu w Chelmicy. Wiosną wokół jakże uroczo kwitną żółte kosańce. W lecie wodę okrywa jakby kozuch z rzęśli i innych roślinek. Jesienią i zimą zaś obiekt nie czynnego pałacu, malowniczo odbijający się w wodzie i wiekowe dęby.

Pałacowy

Ein nicht so großes Gewässer in Form von einem Kreis, nördlich vom Schloss in Chelmica. Im Frühling blühen hier sehr schön Schwertilien. Im Sommer ist die Oberfläche von Wassersternen und anderen Pflanzen bedeckt. Im Herbst und Winter widerspiegelt sich im Wasser das Schloss und alte Eichen.

Parkowy

To rozległy akwen położony w parku w Chelmicy. Ma bardzo urozmaicone brzegi. Od strony zachodniej jest trudno dostępny ze względu na gęszcz drzew oraz grząski teren i liczne cypelki wrzynające się w wodę. Od północy wąska droga oddziela je od wyrobiska o nazwie Grobla. Brzeg drogi jest stromy, tworzy skarpe, za którą rozciągają się moczary nie do przebycia. Od wchodu dostęp do wyrobiska jest dość łatwy. Tu rozciąga się śliczny park pełen buków, dębów, a jeden zwłaszcza dąb jest ogromny. Od południa w niedużej odległości wyrasta pałac: mocno p o d u p a d ł y i poprzez to jakże tajemniczy, balladowy. Od strony Cielmowa do pałacu wiedzie aleja dębowa.

Parkowy

Das ist ein breites Gewässer, das im Park in Chelmica gelegen ist. Es hat abwechslungsreiche Ufer. Vom Westen ist es schwer zugänglich, wegen dichter Bäume und sumpfigen Bodens sowie zahlreicher Landzungen, die weit ins Wasser reichen. Vom Norden wird es von einem anderen Gewässer Namens Grobla durch einen schmalen Weg getrennt. Der Straßenrand ist steil, und bildet eine Böschung, hinter der sich ein Sumpferstreckt. Vom Westen ist der Zugang zum Gewässer ziemlich einfach. Hier gibt es einen schönen Park mit Buchen, Eichen, von denen ein sehr groß ist. Südlich steht ein Schloss, der ziemlich verfallen und dadurch auch geheimnisvoll u n d m ä r c h e n h a f t ist. Von Cielmów führt zum Schloss eine Eichenallee.

Grobła

Znajduje się pomiędzy Cielmowem a Chełmicą i zajmuje powierzchnię 5,6 ha. Od południa przylega do wyrobiska Parkowy, natomiast od wschodu trzeba przejść około 50 metrów, aby ujrzeć wyrobisko Tarcza. Grobła swą nazwę ma ze względu na wążutki przesmyk, który rozdziela to wyrobisko na dwie części: wschodnią (mniejszą) i zachodnią (większą). O każdej porze roku przesmyk zachwyca urodą. Ludzie rzadko tu zaglądną, bo dojście do Grobli jest niewidoczne, skryte w gęstwie jodełek i młodych buków. Można na nie trafić od strony wyrobiska Tarcza.

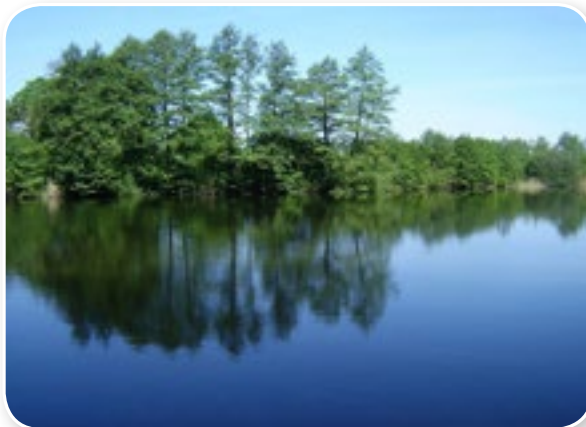
Grobła

Befindet sich zwischen Cielmów und Chelmica und nimmt die Fläche von 5,6 ha ein. Südlich grenzt es an das Gewässer Parkowy, und von der östlichen Teil muss man ca. 50 m laufen, um das Gewässer Tarcza zu sehen. Grobła – der Name wird von enger Landenge abgeleitet, die das Gewässer in zwei Teile aufteilt: östlichen (kleineren) und westlichen (größeren) Teil.

Um jede Jahreszeit begeistert die Landenge mit ihrer Schönheit. Man kann hier Leute selten treffen, weil der Zugang zur Landenge unsichtbar, unter dichten Tannen und jungen Buchen versteckt ist. Es ist besser zum Gewässer von der Seite Tarcza Teich zu kommen.

Tarcza

Przypomina rycerską tarczę i leży w Chełmicy, obok parku. Bardzo łatwo można dostać się do Tarczy albo ścieżką rowerową, albo polną drogą łączącą Cielmów z Chełmicą. W gminie Tuplice to najbardziej popularne łowisko wędkarskie (pow. 5,3 ha). O jego walorach przesądzają cichość, piękno lustra wody i linii brzegowej oraz łatwy dojazd. Wyrobisko można obejść ścieżką, zaczynając od skupiska dróg, w tymże miejscu otwiera się widok na całą Tarczę oraz kępę ogromnych topól na jej brzegu. Brzeg porastają olchy i topole.

Es ähnelt dem Schutzschild und Liege in Chelmica, bei dem Park. Man kann sehr leicht zum Teich Tarcza entweder mit dem Radweg oder einem Feldweg gelangen, der Cielmów mit Chelmica verbindet.

Tarcza

In der Gemeinde Tuplice ist das eine der beliebtesten Angelstellen (Fläche 5,3 ha). Seine Vorteile sind Ruhe, schöner Wasserspiegel und Ufer sowie einfache Zufahrt. Die Abbaugrube kann man mit einem Pfand umgehen, vom Knotenpunkt der Wege beginnend, hier hat man schönen Blick auf ganzes Gewässer Tarcza sowie einige Pappeln an seinem Ufer. Am Ufer wachsen Erle und Pappeln.

Ścieki

Choć wyrobisko jest duże (3,7ha) i śliczne, jednak nie wiele osób wie o jego istnieniu. Leży kilka kroków od drogi Trzebiel-Tuplice. Znajduje się w niecce, ponadto zewsząd otacza je gęsty las. Trudno zejść do wody, a obejście wyrobiska jest zgoła niemożliwe. Trzeba przedzierać się przez szuwały i krzewy, a ziemia

Ścieki

Obwohl der Abbauraum groß und schön ist (3,7 ha), kennen nicht viele das Gewässer. Es liegt nicht weit von der Straße Trzebiel-Tuplice. Es befindet sich in einem Becken und wird durch dichten Wald umgeben. Es ist schwer ans Wasser zu kommen, und der Umgang des Gewässers ist fast unmöglich. Man muss durch dichtes Schilf und

grząska, bagnista. Na wyrobisku jest wyspa porośnięta drzewami. Całość (akwen, jego brzegi, wyspa i las) tworzą jedyną w swoim rodzaju i jakże romantyczną atrakcję przyrodniczą. Hałas powodowany przez samochody trochę umniejsza walory wyrobiska. Gdy jednak uda się przedrzeć z dala od drogi, wówczas trud wynagrodzą cisza i majestat błękitnej wody otulanej lasem. W pobliżu wyrobiska znajduje się oczyszczalnia ścieków (jednak woda nie spływa do akwenu). Nazwa wyrobiska ma związek z oczyszczalnią ścieków.

Sträucher vordringen, der Boden ist sumpfig. Auf dem Gewässer gibt es eine mit Bäumen bewachsene Insel. Das Ganze (Gewässer, seine Ufer, Insel und Wald) bilden einzigartige und einmalige, romantische natürliche Besonderheit. Der Lärm von Autos verringert die Vorteile des Gewässers. Wenn es uns aber gelingt, durch dichte Bäume weit von der Straße vorzudringen,

können wir Ruhe und die Schönheit des blauen Wassers genießen. In der Nähe des Gewässers befindet sich Kläranlage (das Wasser fließt aber nicht ins Wasser). Der Name des Gewässers ist eben von der Kläranlage abzuleiten.

Gajówka

Bardzo znane wyrobisko, ulubione przez wędkarzy, a w lecie – ze względu na piaszczystą skarpę i czystą wodę oraz pomost wykonany amatorskim sposobem – przez licznych amatorów relaksu. Kąpiel nie jest jednak wskazana, gdyż można tutaj znaleźć pozostałości dawnych urządzeń kopalnianych. Wyrobisko leży na północ od Tuplice (w pobliżu Łazów). Wiedzie do niego polna droga łącząca Tuplice i Łazy. Akwen dzieli się na dwie części, choć brak jest naturalnej czy sztucznej linii podziału. We wschodniej części jest koliste i ma niebieską wodę, wystają z niej liczne lilie. Brzeg zaś porastają brzozy i osiki. Natomiast w części zachodniej ma nieregularną linię brzegową, poszarpaną, raczej niedostępną, pełną osik. Nie to jednak stanowi o dziwności Gajówki, lecz barwa wody. W tym miejscu niemal zawsze jest ona brązowa. Innymi słowy, jedną połową Gajówki włada błękit, drugą zaś dzierży brąz. Z tej drugiej części akwenu wypływa strumyk i po kilkunastu metrach zasila potok wypływający z Kolkowego.

Gajówka

Ein sehr bekanntes Gewässer, von Anglern bevorzugt, und im Sommer wird wegen sandiger Böschung und sauberen Wassers und von Amateuren ausgeführter Brücke – von vielen Menschen besucht. Das Baden ist aber nicht empfohlen, denn man kann hier die Reste der Bergwerkeinrichtungen finden. Das Gewässer liegt nördlich von Tuplice (in der Nähe von Łazy). Zum Gewässer führt ein Feldweg, der Tuplice und Łazy verbindet. Das Gewässer wird in zwei Teile geteilt, obwohl es an der natürlichen oder künstlichen Grenzlinie fehlt. Der östliche Teil ist rund und hat blaues Wasser, es gibt hier auch viele Lilien. Das Ufer wird mit Birken und Espen bewachsen. Der westliche Teil hat dagegen unregelmäßige Uferlinie, ist eher unzugänglich, hier wachsen viele Espen. Das ist aber keine Besonderheit des Gewässers, sondern seine Wasserfarbe. An der Stelle ist das Wasser meistens braun. Mit anderen Worten ein Teil des Gewässers ist immer blau, der andere dagegen immer braun. Von der anderen Seite fließt ein Bach aus und nach einigen Metern versorgt mit Wasser ein aus Kolkowoy ausfließenden Bach.

Polny

Nazwa wyrobiska jest nieco myląca, gdyż dziś wokół niego rośnie las pełen sosen i brzoź. Od północnej strony obok przebiegał szlak kolejowy łączący Lubsko z Łęknicą. Dziś trudno go wypatrzeć z powodu krzewów i drzewek. To niezbyt duży akwen, jednak dość długi. Od zachodu przylega do Gajówki. Oba te wyrobiska rozdziela leśna dróżka. Niemal w całości akwenem władają szuware. Tafla wody ledwo jest widoczna. Co stanowi o wyjątkowości Polnego? Bez dwóch zdań: linia brzegowa! To jedno kłębowisko jarów, uskoków, zapadlisk, zatoczek. Romantyczna dzikość fascynuje.

Polny

Der Name des Gewässers ist et was irreführend, denn heute wachsen um das Gewässer herum viele Kiefer und Birken. Im Norden verlief eine Eisenbahnlinie, die Lubsko und Łęknica verbunden hat. Heute ist sie wegen dichter Sträucher und Bäume schwer zu sehen. Das ist kein großes Gewässer, aber ziemlich lang. Im Osten grenzt das Gewässer an Gajówka. Beide Gewässer sind von einem Waldpfad getrennt. Fast auf ganzem Gewässer wachsen Schilfe. Der Wasserspiegel ist fast nicht zu sehen. Warum ist das Gewässer einmalig? Zweifelsohne wegen der Uferlinie! Hier gibt es viele Schluchten, Sprünge, Erdestürze, Buchten. Romantische Wildheit fasziniert.

Długi

Akwen leży na skraju lasu, jest naturalnym przedłużeniem Kółkowego i uroczu podchodzi do Gajówki. Jest mocno wydłużony (stąd nazwa – Długi) i bardzo wąski. Niemal całkowicie porasta szuwarem, przez które z trudem można ujrzeć wodę, na niej zaś biel lilii. Od strony Gajówki wyrobisko tworzy zawijas i wrzyna się w las. Na krańcu tegoż zawijasa duże dęby pilnują ciszy i kierują wzrok ku kosaćcom, które przycupnęły tuż przy brzegu. Na zachód i równoległe do wyrobiska Długi biegnie polna dróżka łącząca Tuplice z Łazami. Tuż za nią widnieją dwa wyrobiska. Pierwsze zewsząd okalają trzciny, dostęp do brzegu możliwy jest w jednym miejscu, a mianowicie, przy ogromnym dębie dróżka wiedzie do altanki pośród brzoź. Woda akwenu o ślicznym kolorze oliwki. Wokoło teren podmokły, zgoła bagnisty, pełen olch i osik – oaza dzikiej zwierzyny. Nieco dalej jest drugie wyrobisko, także prowadzi do niego dróżka. Do niedawna dookoła rosły ogromne osiki, malowniczo odbijając się w ciemnej wodzie. Te wyrobiska prawdopodobnie noszą nazwy: Duży Kółkowy i Mały Kółkowy.

Długi

Das Gewässer liegt am Waldrand und ist natürliche Verlängerung von Kółkowy, das zauberhaft in Gajówka übergeht. Es ist stark ausgezehnt (daher der Name – Lang) und sehr schmal. Fast überall wachsen Schilfe, durch die man sehr schwer das Wasser und weiße Lilien sehen kann. Von Gajówka bildet das Gewässer einen Schnörkel und schneidet sich in den Wald ein. Am Ende des Schnörkels wachsen große Eichen über die Ruhe und leiten unser Blick zu Schwertlilien, die am Ufer wachsen. Im Westen, das Gewässer Długi entlang, verläuft ein Pfad, der Tuplice mit Łazy verbindet. Hinter dem Pfad befinden sich zwei Gewässer. Das erste wird rund um mit Schilf bewachsen, der Zugang zum Ufer ist nur an einer Stelle möglich, und zwar an einer großen Eiche läuft ein Pfad bis einem kleinen Häuschen unter den Birken. Das Wasser hat olivengrüne Farbe. Rund um gibt es sumpfigen Boden, voll von Erlen und Espen – eine Oase für Wildtiere. Ein bisschen weiter gibt es ein zweites Gewässer, auch zu dem Gewässer führt ein Pfad. Noch vor kurzem wuchsen hier große Espen, die sich schön im Wasser widerspiegeln. Diese Gewässer heißen wahrscheinlich: Duży Kółkowy und Mały Kółkowy.

Policyjny

Pomiędzy Aleją Wojska Polskiego a ulicą Oгородową w Tuplicach znajduje się wyrobisko o nazwie Policyjny (dawniej– Milicyjny). Nazwa pochodzi od znajdującego się przed wielu lat w tym miejscu posterunku Policji. Wyrobisko jest długie, dość wąskie. Na południu jego brzeg tworzy stromą skarpe. Po przeciwnej stronie – brzeg łagodnie się obniża. W tym miejscu wypływa strumyk. Okalają go niedostępne mokradła będące we władaniu olch i (wiosną) wyzłoczone kaczeńcami. Od strony ulicy Oгородowej brzeg zbiornik ma brzeg pozarpany, potargany, raz niższy, raz wyższy. Pełen brzoź. Rozciąga się tu sosnowy las. Natomiast od strony Alei WP brzeg ma jeszcze bardziej urozmaiconą linię. Z kolei w zatoczce i na cyplu można się relaksować urodą akwenu.

Złota Płetwa

Leży kilkadziesiąt metrów na południe od Betonówki. Można do niego dojść leśną drogą. Akwen jest o połowę mniejszy od Betonówki. Mieści się w głębokiej niecce, więc dojście bezpośrednio nad wodę jest utrudnione. Brzeg wysoki (ok. 3 metry) i bardzo stromy. Wyrobisko jednym krańcem zbliża się do drogi nr 294 (Trzebiel – Tuplice – Lubsko), tworząc urokliwe zakole a przeciwny jego krańiec (od strony Chelmicy) jest łagodny. W tym miejscu pośród olch płynie strumyk, więc ziemia jest grząska, a za strumykiem bagnista. Dookoła Złotej Płetwy rosną drzewa, na ogół brzozy i osiki. Z wysokiego brzegu impresyjnie odbijają się w wodzie. Na południe od Złotej Płetwy i blisko ścieżki rowerowej z Trzebiela do Tuplic oraz niedaleko drogi do Jagłowic znajduje się mroczne, owalne, spore wyrobisko o nazwie Wojskowy.

Policyjny

Zwischen Aleja Wojska Polskiego und Oгородowa Straße in Tuplice befindet sich ein Gewässer mit dem Namen Policyjny (früher– Milicyjny). Der Name stammt von der an der Stelle vor vielen Jahren stehenden Polizeibehörde. Das Gewässer ist lang und ziemlich schmal. Im Süden gibt es am Ufer eine Böschung. Gegenüber fällt das Ufer leicht. An der Stelle fließt ein Bach aus. Um das Gewässer herum gibt es Sumpf mit vielen dort wachsenden Erlen und (im Frühling) gold blühenden Sumpfdotterblumen. Von der Oгородowa Straße ist das Ufer zackig, einmal hoch und einmal niedrig, voll von Birken. Ein Kieferwald erschreckt sich hier. Von der Straße Aleja WP hat das Ufer unterschiedliche Linie. In der Bucht und auf dem Landzunge kann man die Schönheit des Gewässers genießen.

Złota Płetwa

Befindet sich einige Dutzend Meter von Betonówka. Man kann zu diesem Gewässer mit einem Waldpfad kommen. Das Gewässer ist zweimal kleiner als Betonówka. Es liegt in einem tiefen Becken, also der direkte Zugang zum Wasser ist schwer. Das Ufer ist hoch (ca. 3 m) und sehr steil. Das Gewässer grenzt einerseits an die Straße Nr. 294 (Trzebiel – Tuplice – Lubsko), und bildet eine Schleife, sein gegenüberliegendes Ufer (von Chelmica) ist leicht. An der Stelle fließt unter Erlen ein Bach, also der Boden ist sumpfig, hinter dem Bach auch.

Rund um Złota Płetwa wachsen Bäume, vor allem Birken und Espen. Vom hohen Ufer widerspiegeln sie sich im Wasser. Südlich von Złota Płetwa, in der Nähe vom Radweg von Trzebiel nach Tuplice und nicht weit von der Straße nach Jagłowice befindet sich finstere, ovales und großes Gewässer mit dem Namen Wojskowy.

Laguna

O kilkanaście kroków od wyrobiska Kopalniany w kierunku wschodnim ciągną się trzy niewielkie wyrobiska. Podchodzą pod Chelmicę. Obok nich biegnie ścieżka rowerowa. Pierwsze z nich nazywa się Laguna. Łatwo do niej dojść od strony wyrobiska Wojskowy, jednak pozostałe brzegi są niedostępne ze względu na gęszcz szuwarów, wysoki i bagnisty brzeg i gęstość drzew. Ma kształt czworoboku. Woda jest czysta, błękitna. Drugie wyrobisko – Glinianka – dostępne jest po zejściu ze ścieżki rowerowej. Akwen ma nieregularną linię brzegową.

Laguna

Einige Schritte weiter vom Gewässer Kopalniany in Richtung Osten erstrecken sich, bis nach Chelmica, drei kleine Gewässer. Neben ihnen verläuft ein Radweg. Das erste heißt Laguna. Man kann zu ihm vom Teich Wojskowy einfach kommen, aber andere Ufer sind unzugänglich, weil sie von Schilfen bewachsen ist, außerdem hohes und sumpfiges Ufer mit dichten Bäumen. Es hat die Form vom Viereck. Das Wasser ist sauber und blau. Das zweite Gewässer – Glinianka – ist von dem Radweg zugänglich. Das Gewässer hat unregelmäßige Uferlinie.

Cielmowski

Usytuowany jest w pobliżu boiska w Cielmowie. Na ogół ma brązową wodę. Jest w kształcie czworoboku, a dość szeroki cypel dzieli je na dwie części. Część zachodnia jest mniejsza, trudniej dostępna ze względu na rozlewiska, moczary, linię brzegową ma urozmaiconą. Na wysokości cypla znajduje się wysepka porośnięta trzciną i brzożami. Druga część jest znacznie większa. Za wyrobiskiem (od strony północnej) rośnie las. Trudno przezeń przejść, gdyż jest pełen wykotów, mokradeł, powalonych drzew. Z Cielmowskiego wypływa potok, który wpada do Kołkowego i dalej toczy wody ku Stawowi Wielkiemu i Nysie Łużyckiej.

Cielmowski

Es befindet sich in der Nähe vom Sportplatz in Cielmów. Meistens hat es braune Wasser. Es hat die Gestalt vom Viereck, und die ziemlich breite Landzunge teilt es in zwei Teile. Der westliche Teil ist kleiner, schwerer zugänglich wegen Abflussgebiete, Sumpf und unterschiedliche Uferlinie. In der Höhe der Landzungen befindet sich mit Schilf und Birken bewachsene Insel. Der zweite Teil ist viel größer. Hinter dem Gewässer (nördlich) wächst ein Wald. Es ist schwer durch den Wald zu gehen, denn es gibt dort viele entwurzelte Bäume und Sumpfgelände. Vom Cielmowski Teich fließt ein Bach aus, der in Kołkowy einfließt und weiter mit Wasser Staw Wielki und Lausitzer Neiße versorgt.

Stawy rybne

Tuplickie stawy hodowlane tworzą ciąg kilkunastu akwenów. Zaczyna się on przy ulicy Kopernika i podchodzi pod Łazy. Poszczególne stawy zostały ponumerowane. Staw nr 1 (jedyńka), staw nr 2 (dwójka) staw

Teichwirtschaft

Teichwirtschaft von Tuplice bilden einige Gewässer. Sie beginnen an der Kopernika Straße und erstrecken sich fast bis nach Łazy. Die einzelnen Teiche wurden nummeriert. Der Teich Nr. 1 (eins), Teich Nr. 2 (zwei), Nr.

nr 3 (trójka) itd. Staw nr 3 leży tuż przy nieistniejącym tartaku, dlatego jest znany jako Tartaczny. Ostatni staw leży w lasach na zachód od Tuplice. Ze względu na obszar (ok. 50 ha) nosi nazwę Wielki (Duży). Przypomina jezioro. Leśna droga (zakaz wjazdu dla samochodów) umożliwia dotarcie do stawu nr 3, pobliskich stawów nr 4, 5, 6 oraz Stawu Wielkiego. Staw nr 1 (jedyńka) leży na skraju Tuplice przy ul. M. Kopernika. Właściwie to składa się z dwóch akwenów połączonych ze sobą dzięki przepkopowi, który wypełnia woda. Pierwszy ze zbiorników wodnych ma kształt kwadratu, drugi zaś jest owalny, wrzyna się w Tuplice aż pod ulicę Daszyńskiego.

Staw nr 2 (dwójka) leży przy stawie nr 1, oba akwenty dzieli tylko ulica, w tym miejscu przechodząca w pełną drogę. Na skraju znajduje się rów opaskowy, za nim zaś wznosi się nasyp. Gdy wejdzie się nań, w całej swej okazałości ujawnia się staw nr 2. Ma podłużny kształt i rozciąga się aż pod wyrobisko Gajówka. Staw Tartaczny można rozpoznać natychmiast, jako że na jego skraju od strony Łazów ponad las sterczy komin byłego tartaku. Staw Wielki jest najdalej położony. Okala go las, a kształt ma kolisty. Od zachodu wodę powstrzymuje nasyp, na którym rosną dęby, w tym jeden iście pomnikowy: olbrzymi, prastary, wychylony ku wodzie, pamiętający czasy, gdy zakładano tuplickie stawy.

Gdy wiosną stopnieją lody, hodowcy napełniają wodą poszczególne stawy. Sygnał do tej czynności daje nie tylko zanikający lód, ale i żurawie głośnym klangorem oznajmujące wszem i wobec, że już skończyła się zima. W ślad za żurawiami zlatują się gęgawy, głośno, hałaśliwie mknąc ponad wodą. Wkrótce sfruwają łyski, kaczki, królewskie łabędzie oraz inne ptactwo. Ponad wodą kołują ptaki drapieżne, będące pod ścisłą ochroną jak błotniaki, orły...

3 (drei) usw. Der Teich Nr. 3 liegt gleich an dem nicht mehr existierenden Sägewerk, deshalb wird er Tartaczny genannt. Der letzte Teich liegt im Wald, westlich von Tuplice. In Bezug auf die Fläche (ca. 50 ha) wird er Wielki (Groß) genannt. Er sieht wie ein See aus. Der Waldweg (Einfahrtsverbot für Autos) macht den Zugang zum Teich Nr. 3, in der Nähe liegenden Teiche Nr. 4, 5, 6 sowie Großem Teich. Der Teich Nr. 1 liegt am Stadtrand von Tuplice, in der Kopernika Str. Er besteht eigentlich aus zwei Gewässern, die durch einen mit Wasser befüllten Graben miteinander verbunden sind. Das erste Gewässer hat Form vom Viereck, das zweite ist oval, und schneidet sich in Tuplice bis zur Daszyńskiego Str. ein. Der Teich Nr. 2 liegt am Teich Nr. 1, beide Gewässer werden durch die Straße getrennt. Am Rande befindet sich ein Graben und hinter ihm gibt es eine Aufschüttung. Wenn wir auf sie steigen, haben wir herrlichen Blick auf den Teich Nr. 2. Er erstreckt sich bis zum Gewässer Gajówka. Den Tartaczny Teich kann man gleich erkennen, denn an seinem Rand, von Łazy, ragt immer noch ein Schornstein des Sägewerkes. Staw Wielki liegt am weitesten. Er wird vom Wald umgeben und ist rund. Im Westen wird das Wasser von einer Aufschüttung gehalten, auf der Eiche wachsen, darunter eine sehr große Eiche, wie ein Denkmal: groß, uralt und zum Wasser gebeugt, die an die Zeiten erinnert, als man die Teiche von Tuplice angelegt hat. Wenn der Schnee im Frühjahr taut, füllen die Züchter die Teiche mit Wasser nach.

Den Signal gibt nicht nur der tauende Schnee, sondern auch viele Kraniche, mit ihrem Vogelruf anzeigen, dass der Winter vorbei ist. Nach Kranichen kommen Graugänse, die laut über das Wasser fliegen. Dann kommen Blässhühner, Enten, Königsschwäne sowie andere Vögel. Über dem Wasser kreisen Raubvögel, die unter strengem Schutz, wie Weihen und Adler stehen.

Łowisko KARP BIAŁKOWSKI

To cichy i spokojny akwen o średniej głębokości 5 m otoczony lasami z dala od wielkomiejskiego hałasu. Tutaj można w ciszy i w zgodzie z naturą odpocząć i zrelaksować się. W czystych wodach kompleksu zamieszkują liczne gatunki ryb: karp, tołpyga, leszcz, okoń, amur, karaś, lin, szczupak, sum, sandacz, węgorz. Można je łowić z 5 pomostów i 25 stanowisk zaopatrzonych w budki chroniące przed deszczem. Obiekt dysponuje różnorodnym wyposażeniem dla wędkarzy, a fachowa obsługa zawsze służy pomocą. Stawy położone są w łąkach koło Tuplic i zajmują 20 ha.

fol. M. Jaślanek

Fanggebiet KARP BIAŁKOWSKI

Das ist ein ruhiges Gewässer mit der Durchschnittstiefe von 5 m, umgeben vom Wald, weit von der städtischen Lärm gelegen. Hier kann man in Ruhe erholen und sich ausruhen. Im sauberen Wasser wohnen verschiedene Fischarten: Karpfen, Silberkarpfen, Brachsen, Barsch, Gräsfische, Karauschen, Schleien, Hechte, Welse, Zander und Aale. Man kann von 5 Brücken und 25 Angelstellen angeln, die mit einer Überdachung versehen sind. Fachlicher Service ist immer da. Die Gewässer befinden sich in Łazy bei Tuplice und nehmen die Fläche von 20 ha ein.

Glinianki Drzeńiów

Na gruncie znajdującym się w miejscowości Świbinki położonej tuż przy sołectwie Drzeńiów znajdują się trzy zbiorniki wodne umiejscowione w wyrobiskach poeksploatacyjnych surowca ilastego (gliny). W części północnej działki staw o powierzchni 1,25 ha (jego eksploatacja zakończyła się w latach 1960-1970). W części południowej działki, położony jest staw 1,90 ha (eksploatacja zakończona około 1980 roku) a w części zachodniej zbiornik o powierzchni ok. 0,10 ha (eksploatacja zakończona w latach 1950-1960). Wszystkie zbiorniki mają związek z wyburzoną w tym miejscu cegielnią. Występują w nich takie ryby jak : szczupak, karaś złocisty, karaś srebrzysty, leszcz, lin, okoń, płoc, wzdryga, karp lustrzeń, słonecznica, krąp, rak szlachetny i amerykański. Stawy otaczają sosna pospolita, osika, wierzba, olcha, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, lipa i jesion oraz roślinność: trzcina, mchy i porosty.

Glinianki Drzeńiów

Auf dem Grundstück in der Ortschaft Świbinki, das beim Schulzenamt Drzeńiów gelegen ist, befinden sich drei Gewässer, die in den früheren Ton- Abbaugruben gelegen sind. Im nördlichen Teil des Grundstückes liegt ein Teich 1,25 ha groß (die Förderung von Ton wurde in den Jahren 1960- 1970 beendet). Im südlichen Teil liegt ein Teich 1,90 ha groß (die Förderung endete im Jahre 1980) und im westlichen Teil liegt ein Teich ca. 0,10 ha groß (die Förderung endete hier in den Jahren 1950- 1960). Alle Teiche haben Zusammenhang mit dem abgebauten Ziegelwerk, das hier früher stand. Hier kann man solche Fische wie: Hecht, Karausche, Brachse, Schleie, Barsch, Plötze, Karpfen, Königskarpfen, Modertlieschen, Güster, Edelkrebs und amerikanischer Krebs, finden. Um die Gewässer wachsen Kiefer, Espen, Weiden, Erlen, Stieleiche und Traubeneiche, Linden und Eschen sowie zahlreiche Pflanzen: Schilf, Moos und Felsflechten.

GRABÓWEK

Położony jest tutaj na prywatnej nieruchomości staw rybny o powierzchni około 2 ha. To miejsce kiedyś było bardzo znane ze względu na istniejąc przez wiele lat ośrodek wypoczynkowy z dużym basenem.

Blizniaki

To dwa wyrobiska o powierzchni około 2ha na trasie Trzebiel-Łęknica. Do łowiska dojedziemy skręcając w lewo na Gniewoszycę i zaraz za skrzyżowaniem na Kamienicę w drogę posypaną szlaką. Po 20 m w prawo i dalej prosto aż ukaze nam się woda po prawej stronie. Składa się ona z dwóch części przedzielonych groblą. Piękno przyrody wynagrodzi nam chwilę spędzone nad tą wodą, gdzie można spotkać bobry. Na łowisku możemy też złowić piękne okazy karpia-rekord 15 kg, amurów do 13 kg i tołpygi-wyciągnięto 26 kg.

GRABÓWEK

Der Teich liegt auf dem Privatgrundstück und ist ca. 2 ha groß. Er war früher sehr bekannt, weil es hier viele Jahre lang ein Erholungszentrum mit großem Schwimmbecken gab.

Blizniaki

Das sind zwei Gewässer mit der Fläche von ca. 2ha bei der Straße Trzebiel-Łęknica.

Zum Teich kommen wir, indem wir nach links in Richtung Gniewoszycę, dann gleich nach der Kreuzung in Richtung Kamienica abbiegen. Nach 20 m nach rechts und weiter geradeaus bis wir an der rechten Seite das Wasser sehen. Das Gewässer besteht aus zwei Teichen, die durch einen Damm getrennt sind. Hier können wir die Schönheit der Natur genießen und sogar Biber treffen. An diesem Gewässer kann man schöne Karpfen fangen, Rekord war ein Karpfen 15 kg schwer, ein Grasfisch bis 13 kg und ein Silberkarpfen 26 kg.

Ziemlicki

Wyrobisko „Ziemlicki” to ciekawa woda kryjąca okazy ryb różnych gatunków a w szczególności karpia, amurów oraz sumów, występuje też leszcz, płoć, okoń, sandacz, jaź, węgorz oraz wzdręga. Dojedziemy do niego skręcając w lewo za wyjazdem z Trzebiela w kierunku Łęknicy. Tutaj spędzimy miłe chwile z wędką w urokach pięknej przyrody. Łowisko ma 3,7 ha a w najgłębszym miejscu około 11 m.

Ziemlicki

Das Gewässer „Ziemlicki” ist interessantes Wasser, in dem verschiedene Fischarten beheimatet sind, vor allem sind das Karpfen, Grasfische sowie Welse, aber auch Bleien, Plötzen, Barsche, Zander, Aland sowie Rotfeder. Wir kommen zu diesem Gewässer, indem wir nach links hinter der Ausfahrt nach Trzebiel, in Richtung, abbiegen. Hier können wir die Zeit im Grünen nett verbringen. Die Fangstelle ist 3,7 ha groß und ca. 11 m tief.

Żółty

Wyrobisko Żółty znajduje się koło Trzebiela i zajmuje powierzchnię 2,3ha. Dojedziemy do niego jadąc od Trzebiela w kierunku Łęknicy. Będzie ono widoczne po lewej stronie drogi. Na miejscu jest parking-dobrze widoczny dla wędkarza. Może nas zrazić żółty kolor wody-stąd nazwa zbiornika, ale możemy tu złowić piękne okazy amura-największy złowiony 14 kg, karpia-rekord 16 kg, szczupaka- łowiono do 8 kg, tołpygi-rekord 23 kg.

Żółty

Das Gewässer Żółty befindet sich bei Trzebiel und nimmt die Fläche von 2,3 ha ein. Wir kommen zu dem Gewässer, wenn wir von Trzebiel in Richtung Łęknica fahren. Man sieht es an der linken Seite der Straße. Am Ort gibt es einen Parkplatz für Angler. Die Wasserfarbe ist etwas ungewöhnlich – gelb- daher der Name des Gewässers, aber wir können hier schöne Grasfische – der größte hier gefangene Fisch war 14 kg schwer, Karpfen- Rekord 16 kg, Hecht- man hat Hechte bis 8 kg und Silberkarpfen bis 23 kg gefangen.

Jabłonka

Wyrobisko Jabłonka znajduje się koło Trzebiela i ma powierzchnię 1,3ha. Dojazd jest taki sam jak do łowiska Grobla, gdyż znajdują się one obok siebie. Czysta i piękno przyrody wynagrodzą nam chwile spędzone nad tą wodą-można spotkać bobry. Pływają tutaj ładne okazy karpia-rekord 15 kg, amura-rekord ponad 14 kg.

Jabłonka

Das Gewässer Jabłonka befindet sich bei Trzebiel und nimmt die Fläche von 1,3 ha ein. Die Zufahrt ist gleich, wie zum Teich Grobla, denn sie liegen nebeneinander. Hier können wir die Ruhe und schöne Natur genießen- man kann hier auch Biber finden. Es gibt hier auch schöne Karpfen- bis 15 kg, Grasfische- bis zu 14 kg.

Wędkowanie w Krauschwitz i okolicy

Obszar ten był kształtowany przez wiele lat przez łuk Mużakowa oraz działalność kopalni odkrywkowej w Weißwasser i okolicy. Tak też powstał bardzo specyficzny i jedyny w swoim rodzaju krajobraz naturalny. Wędkarz znajdzie tu wiele jezior, stawów i rzek. W naszych wodach można znaleźć różnorodne ryby od węgorza po sandacza.

Angeln in Krauschwitz und in der Umgebung

Geprägt durch den Muskauer Faltenbogen und den Jahrzehnte währen den Tagebau in Weißwasser und Umgebung ist eine ganz spezielle und einzigartige Natur entstanden. Viele Seen und Teiche und Flüsse findet hier der Angler. Von Aal bis Zander sind alle Fischarten in unseren Gewässern vertreten. Im nachfolgenden QR-Code sind alle befischbaren Gewässer in der Umgebung zu finden.

Bomkeschacht Krauschwitz

Bomkeschacht ma powierzchnię wody 1,3 ha i jest głębokie na około 7,5 m. Zbiornik ten był intensywnie eksploatowany przez wydobycie gliny dopiero pod koniec drugiej wojny światowej. Zapadające się stale wody gruntowe i utrzymujące się długo małe źródła na zboczu wyrobiska powodowały, że w wyrobisku kopalni zbierała się stale woda i musiała być odpompowywana i odprowadzana systemem kanałów i rowów. Wydobycie gliny i później niewielkiej ilości węgla brunatnego zakończyło się w 1955 roku. Pierwsi miłośnicy wędkarstwa rozpoczęli w 1957 roku zarybianie tych wód rodzimymi gatunkami ryb. Wraz z powstaniem Stowarzyszenia Wędkarskiego w 1961 roku zostały wprowadzone różnorodne, długoterminowe działania. Brzeg został umocniony, tak aby można było po nim chodzić, posadzono rośliny wodne, przez co jakość wody sukcesywnie się poprawiała.

Bomkeschacht Krauschwitz

Bomkeschacht hat die Fläche von 1,3 ha und ist ca. 7,5 m tief. Das Stillgewässer ist erst intensiv Ende des 2. Weltkriegs als Tongrube ausgebeutet worden.

Das ständig stark einfallende Grundwasser und lange bestehende Kleinquellen im Hangbereich liefern im Grubenloch z u s a m m e n und mussten durchgehend über ein Graben- und Leitungssystem abgepumpt werden. Die Förderung von Ton und später noch etwas Braunkohle endete im Jahr 1955. Die ersten Angelfreunden unternahm ab 1957 erste Besatzversuche mit heimischen Fischarten.

Mit Gründung Krauschwitzer Angelvereins im Jahre 1961 wurden dann verschiedene, langfristige Besatzmaßnahmen eingeleitet. Der Uferbereich wurde begehbar gestaltet, verschiedene Wasserpflanzen gepflanzt und so verbesserte sich die Wasserqualität zunehmend.

Große Karoline Gablenz

Zbiornik ten od 2005 roku jest własnością Związku Rybackiego „Elbflorenz” Dresden e. V. Jest on wyrobiskiem pokopalnianym o powierzchni ok. 5,5 ha i oferuje wielu gatunkom ryb bardzo dobrą przestrzeń życiową. Zadomowiły się w nim przede wszystkim szczupaki, karpie, liny oraz sandacze. Co roku członkowie miejscowego stowarzyszenia wędkarskiego poświęcają saksońskim zbiornikom wodnym wiele godzin swojej pracy, aby utrzymać znajdującą się tutaj faunę i florę w dobrym stanie. Zbiorniki są regularnie zarybiane rodzimymi gatunkami ryb, nie tylko po to aby móc łowić tu ryby, ale również dlatego, aby rozwijać zdrowy i korzystny dla naszego regionu stan ryb w wodach.

Große Karoline Gablenz

Das Gewässer ist seit 2005 Eigentumsgewässer des Angelverbandes „Elbflorenz” Dresden e. V. Als ehemaliges Restgrubengewässer mit einer Wasserfläche von ca. 5,5 ha bietet es vielen Fischarten einen sehr guten Lebensraum. So sind hier vor allem Hecht, Karpfen, Schleien und Zander zu Hause. Jedes Jahr leisten die Mitglieder der örtlichen Angelvereine an sächsischen Gewässern tausende Arbeitsstunden, um die Flora und Fauna in und um das Gewässer zu erhalten und zu verbessern. Regelmäßig werden auch heimische Fischarten in die Gewässer besetzt, nicht nur um Fische fangen zu können, sondern auch um einen gesunden und für unsere Region geeigneten Fischbestand im Gewässer zu entwickeln und zu fördern.

Blaue Adria Krauschwitz

Ma powierzchnię 0,60ha.
Występuje w nim wiele ryb w tym węgorz, szczupak, karp i lin.

Blaue Adria Krauschwitz

*Hat die Fläche von 0,60ha.
Es treten hier u.a. Aal, Hecht, Karpfen und Schleie auf.*

Siedlungsteich und Ententeich Gablenz

Zajmuje powierzchnię 2,60 ha i można do niego dojechać od drogi nr B 156, od ulicy Krauschwitzer Weg.

Siedlungsteich und Ententeich Gablenz

Es nimmt die Fläche von 2,60 ha und man kann hier von der Straße Nr. B 156, von dem Krauschwitzer Weg kommen.

Wyrobiska i stawy na Łuku Mużakowa (szczególnie w gminie Tuplice) czy wiosną, czy latem, czy (zwłaszcza) jesienią, czy też zimą, czy za dnia, czy wieczorem zapewniają przepiękne widoki oraz kontakt z przyrodą, która hojnie obdarzyła fauną i florą ten jakże czarodziejski obszar.

Die Grubengewässer im Muskauer Faltenbogen (insbesondere in der Gemeinde Tuplice) gewährleisten im Frühling, Sommer oder besonders im Herbst und Winter, am Tage oder in der Nacht, am Abend, schöne Aussichten sowie Kontakt mit der Natur, reicher Fauna und Flora, auf diesem wunderschönen Gebiet.

W zbiornikach wodnych Łuku Mużakowa znajduje się całe bogactwo ryb. Należą do nich m.in. : amur, karaś, kielb, karp, lin, szczupak, węgorz, sandacz, płoć, słonecznica, ukleja, wzdręga, sum, okoń, leszcz, krąp, rak szlachetny i amerykański oraz wiele innych mniej znanych ryb.

Im Gewässer des Muskauer Faltenbogens sind viele verschiedene Fischarten zu Hause, wie z.B. Grasfisch, Karausche, Gründling, Karpfen, Schleie, Aal, Zander, Plötze, Moderlieschen, Ukelei, Rotfeder, Wels, Barsch, Blei, Güster, Edelkrebs und amerikanischer Krebs sowie viele andere weniger bekannte Fischarten.

Karp / Karpfen

Wzdręga / Rotfeder

Jak poznać, że ryba jest świeża i dobrej jakości?

1. **Zapach** – świeża ryba zawsze pachnie.
2. **Jędrność mięsa** – Jeśli po naciśnięciu ryby palcem ślad na niej utrzymuje się krótko, a mięso jest elastyczne, ryba jest świeża.
3. **Warstwa śluzu** – jeśli skóra ryby słodkowodnej pokryta jest przezroczystym śluzem, to oznacza, że ryba jest świeża.
4. **Skrzela** – powinny mieć barwę jasnoczerwoną (u nieświeżych ryb bywają ciemnoczerwone lub brązowe).
5. **Oczy** – błyszczące, a soczewka wypukła (jeśli ryba była przechowywana dłużej czas, oczy mają mętny odcień).
6. **Trzewia** – wnętrzności świeżej ryby dają się rozpoznać po konturze (u starych ryb są miękkie i trudne do odróżnienia).

Wie kann Man erkennen, ob. Der Fisch frisch und von guter Qualität ist?

1. **Geruch** – Fischer Fisch riecht immer.
2. **Knackiges Fleisch** – wenn wir mit dem Finger den Fisch drücken, bleibt die Spur kurz erhalten, das Fleisch ist straff, dann ist der Fisch frisch.
3. **Schleimschicht** – wenn die Haut des Süßwasserfisches mit klarem Schleim bedeckt ist, bedeutet es, dass der Fisch frisch ist.
4. **Kieme** – sollen hellrot sein (bei nicht Frischem Fischen sind sie dunkelrot oder Braun).
5. **Augen** – glänzend und die Linsen gewölbt (wenn der Fisch länger gelagert wurde, sind die Augen glanzlos).
6. **Eingeweide** – das Eingeweide des Frischem Fisches kann man nach dem Umriss erkennen (bei alten Fischen sind weich und schwer zu erkennen).

Gdzie można kupić ryby z naszych wód ?

- Teichwirtschaft Petershain Quitzdorf am See, Dorfstraße 27, tel. (+49) 0-35-893-6416
- KREBA-Fisch GmbH Kreba-Neudorf, Hoyerswerdaer Str.18, tel. (+49) 0-35-893-6243 www.kreba-fisch.de
- Łowisko „KARP” Białkowscy, Łązy 19, 68-219 Tuplice, tel (+48) 68-375-70-80, 592 428 559 www.lowisko.online-pl.com
- Gospodarstwo Rybackie Żary ul. Budowlanych 21, (+48) 68-363-02-80, punkt sprzedaży Brody tel. (+48) 600 082 367
- Gospodarstwo Rybackie „Ekoryb” Białków tel. (+48) 603 118 786 www.stawy-bialkow.pl
- Elżbieta i Przemysław Grzywacz Jabłoniec 81, 68-320 Jasień tel. (+48) 662 902 125, 600344141

Wo kann Man Fische von unseren Gewässern kaufen?

- Teichwirtschaft Petershain Quitzdorf am See, Dorfstraße 27, Tel. (+49) 0-35-893-6416
- KREBA-Fisch GmbH Kreba-Neudorf, Hoyerswerdaer Str.18, Tel. (+49) 0-35-893-6243 www.kreba-fisch.de
- Fanggebiet „KARP” Białkowscy, Łązy 19, 68-219 Tuplice, Tel. (+48) 68-375-70-80, 592 428 559 www.lowisko.online-pl.com
- Teichwirtschaft Żary ul. Budowlanych 21, (+48) 68-363-02-80, Verkaufsstelle Brody Tel. (+48) 600 082 367
- Teichwirtschaft „Ekoryb” Białków Tel. (+48) 603 118 786 www.stawy-bialkow.pl
- Elżbieta i Przemysław Grzywacz Jabłoniec 81, 68-320 Jasień Tel. (+48) 662 902 125, 600344141

CO JESZCZE WARTO POZNAĆ NA ŁUKU MUŻAKOWA

Gmina Tuplice www.tuplice.pl

Autem rejonu tuplickiego są przede wszystkim walory przyrodnicze. Lasy obfitujące w grzyby i jagody, będące siedliskiem wielu gatunków zwierząt, wśród których warto wymienić bielika i oraz liczniejsze bobry. Rozwija się agroturystyka, powstają ścieżki i szlaki rowerowe. Warto też wrócić uwagę na tuplickie zabytki architektury takie jak kościół neogotycki, ruiny cegielni z unikatowym piecem Hofmanna oraz dwa założenia dworskie w Chełmicy. W Tuplicach znajduje się także malowniczy Park z ścieżkami spacerowymi i Wzgórze Tuplickie, miejsce spacerów, spotkań, rekreacji i rozrywki.

SEHENSWERTES IM MUSKAUER FALTENBOGEN

Gemeinde Tuplice www.tuplice.pl

Vorteil der Region sind vor allem natürliche Besonderheiten. In den Wäldern gibt es viele Beeren und Pilze, es leben hier auch viele Tierarten, unter anderen Seeadler und viele Biber. Es entwickelt sich hier die Agrotouristik, entstehen viele Rad- und Wanderwege. Die Sehenswürdigkeiten von Tuplice, wie z. B. die Neugotische Kirche, Ruinen des Ziegelwerkes mit einmaligen Hofmanns Ofen und zwei Schlosskomplexe in Chelmica. In Tuplice befindet sich ein malerischer Park mit Wanderwegen und eine Anhöhe Wzgórze Tuplickie, wo die Leute gern spazieren gehen und sich gern erholen.

Inne atrakcje

Obok fragmentów budowli i wyrobisk górniczych na terenie Łuku Mużakowa znajduje się polsko-niemiecki **Park Mużakowski/Muskauer Park** założony przez księcia Hermanna von Pückler - Muskau. Obiekt ten jest wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO i stanowi przykład najwybitniejszych osiągnięć europejskiej architektury ogrodniczej dziewiętnastego stulecia. Równie interesujący jest **Park Rododendronów w Kromlau** z obiektami architektury ogrodowej wykonanymi z łuzyczkich słupów bazaltowych.

Przez geopark poprowadzono liczne ścieżki piesze i rowerowe oraz szlaki turystyczne, przedstawiające rozwój Doliny Nysy Łużyckiej, dawne górnictwo, tradycje ceramiczne i rekultywację terenów poeksploatacyjnych oraz rozwój przemysłu szklarskiego. W 2012 r. została oddana do użytku doskonale urządzona **ścieżka geoturystyczna „Dawna kopalnia Babina”**.

Do interesujących obiektów przyrodniczych należy rezerwat Nad Młyńską Strugą o powierzchni 132,56 ha. Jest to rezerwat leśny, który chroni fragmenty nadrzecznych lasów łęgowych położonych w rejonie ujścia do Nysy Łużyckiej meandrującej rzeki Skroda. Występują w nim pojedyncze okazy jodły pospolitej. Rezerwat można zwiedzać poruszając się ścieżką przyrodniczą.

Andere Sehenswürdigkeiten

Neben den Fragmenten von Bauwerken und Abbauräume gibt es im Muskauer Faltenbogen polnisch-deutscher Muskauer Park, der vom Fürsten Hermann von Pückler- Muskau angelegt wurde. Das Objekt ist in die Liste des Weltkultur- und Naturerbes UNESCO eingetragen und ist ein gutes Beispiel der europäischen Gartenarchitektur des XIX. Jh. Sehr interessant ist auch Rhododendronpark in Kromlau mit Objekten der Gartenarchitektur, die aus Lausitzer Basaltklüfte ausgeführt werden.

Durch Geopark laufen zahlreiche Rad- und Wanderwege sowie Touristenrouten, die die Entwicklung des Lausitzer Neißetals, ehemalige Bergbauindustrie, keramische Traditionen und Rekultivierung der Bergbaugebiete sowie Entwicklung der Glasindustrie darstellen.

Im Jahre 2012 wurde ein sehr gut eingerichteter Geopfad ehemalige Grube „Babina“ eingeweiht. Zu interessanten Naturobjekten gehört das Naturschutzgebiet „Nad Młyńską Strugą“ mit der Fläche von 132,56 ha. Das ist ein Waldschutzgebiet, das Fragmente der Auwälder in der Mündungsregion Lausitzer Neiße des mäandrierenden Flusses Skroda schützt. Es treten hier einzelne Exemplare der Weißtannen. Das Naturschutzgebiet kann man besichtigen, indem man den Lehrpfad besucht.

Park w Tuplicach / Park w Tuplicach

fol. D.Wypych, R.Jasiński